न पुत्रधनलाभेन न राज्येनापि विन्दति । प्रीतिं नृपतिशार्दूल यामभिचाघदर्शनात् । १४७९०
किन्तु तस्य सुखं न स्यादाश्रमे यो धनञ्जयं । अभिवीक्षेत सिद्धार्थो वल्कलाजिनवाससं ।
सुवाससो हि ते भार्य्या वल्कलाजिनसंवृतां । पश्यन्तु दुःखितां कृष्णां सा च निर्व्विद्यतां पुनः ।
विनिन्दतां तथात्मानं जीवितञ्च धनच्युतं । न तथा हि सभामध्ये तस्या भवितुमर्हति ।
वैमनस्यं यथा दृष्ट्वा तव भार्य्याः स्वलङ्कृताः ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु राजानं कर्णः शकुनिना सह । तूष्णीं बभूवतुरुभौ वाक्यान्ते जनमेजय । १४७९५
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि घोषयात्रापर्व्वणि कर्णशकुनिवाक्ये षट्त्रिंशदधिकद्विशततोऽध्यायः ॥ २३६ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ कर्णस्य वचनं श्रुत्वा राजा दुर्य्योधनस्ततः । हृष्टो भूत्वा पुनर्दीन इदं वचनमब्रवीत् ।
ब्रवीषि यदिदं कर्ण सर्व्वं मनसि मे स्थितं । न त्वभ्यनुज्ञां लप्स्यामि गमने यत्र पाण्डवाः ।
परिदेवति तान् वीरान् धृतराष्ट्रो महीपतिः । मन्यतेऽभ्यधिकांश्चापि तपोयोगेन पाण्डवान् ।
अथ वाऽप्यनुबुध्येत नृपोऽस्माकञ्चिकीर्षितं । एवमप्यार्यातं रक्षन्नाभ्यनुज्ञातुमर्हति ।
न हि द्वैतवने किञ्चिद्विद्यतेऽन्यत् प्रयोजनं । उत्सादनमृते तेषां वनस्थानां महाद्युते । १४८००
जानासि हि यथा क्षत्ता द्यूतकाल उपस्थिते । अब्रवीद्यच्च मां त्वाञ्च सौबलं वचनं तदा ।
तानि सर्व्वाणि वाक्यानि यच्चान्यत् परिदेवितं । विचिन्त्य नाधिगच्छामि गमनायेतराय वा ।
ममापि हि महान् हर्षो यदहं भीमफाल्गुनौ । क्लिष्टावरण्ये पश्येयं कृष्णया सहिताविति ।
न तथा ह्याप्नुयां प्रीतिमवाप्य वसुधामिमां । दृष्ट्वा यथा पाण्डुसुतान् वल्कलाजिनवाससः ।
किन्तु स्यादधिकं तस्माद्यदहं द्रुपदात्मजां । द्रौपदीं कर्ष पश्येयं काषायवसनां वने । १४८०५
यदि मां धर्म्मराजश्च भीमसेनश्च पाण्डवः । युक्तं परमया लक्ष्म्या पश्येतां जीवितं भवेत् ।
उपायं न तु पश्यामि येन गच्छेम तद्वनं । यथा चाभ्यनुजानीयाद्गच्छन्तं मां महीपतिः ।
स सौबलेन सहितस्तथा दुःशासनेन च । उपायं पश्य निपुणं येन गच्छेम तद्वनं ।
अहमप्यद्य निश्चित्य गमनायेतराय च । कल्यमेव गमिष्यामि समीपं पार्थिवस्य ह ।
मयि तत्रोपविष्टे तु भीष्मे च कुरुसत्तमे । उपायो यो भवेद्दृष्टस्त्वं ब्रूयाः सहसौबलः । १४८१०
वचो भीष्मस्य राज्ञश्च निशम्य गमनं प्रति । व्यवसायं करिष्येऽहमनुनीय पितामहं ।
तथेत्युक्त्वा तु ते सर्व्वे जग्मुरावसथान् प्रति । व्युषितायां रजन्यान्तु कर्णो राजानमभ्ययात् ।
ततो दुर्य्योधनं कर्णः प्रहसन्निदमब्रवीत् । उपायः परिदृष्टोऽयं तन्निबोध जनेश्वर ।
घोषा द्वैतवने सर्व्वे त्वत्प्रतीक्षा नराधिप । घोषयात्राऽपदेशेन गमिष्यामो न संशयः ।
उचितं हि सदा गन्तुं घोषयात्रां विशाम्पते । एवञ्च त्वां पिता राजन् समनुज्ञातुमर्हति । १४८१५
तथा कथयमानौ तु घोषयात्राविनिश्चयं । गान्धारराजः शकुनिः प्रत्युवाच हसन्निव ।
उपायोऽयं मया दृष्टो गमनाय निरामयः । अनुज्ञास्यति नो राजा बोधयिष्यति चाप्युत ।
घोषा द्वैतवने सर्व्वे त्वत्प्रतीक्षा नराधिप । घोषयात्राऽपदेशेन गमिष्यामो न संशयः ।